# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. Z.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2015, č. j. KUJCK 27628/2015/ODSH, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 5. 2016, č. j. 10 A 109/2015 – 26,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

**III.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

**Odůvodnění:**

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 22. 6. 2016 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu a co navrhuje.

[3] Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísné obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž je napadeno rozhodnutí soudu, tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou obecně vymezenými kategoriemi, které musí být v kasační stížnosti naplněny konkrétním a jedinečným obsahem, stěžovatel tedy musí vylíčit, k jakým konkrétním vadám podle něj došlo v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.

[4] Řízení o kasační stížnosti je ovládáno dispoziční zásadou, dle které pouze stěžovatel vymezuje rozsah, v němž Nejvyšší správní soud přezkoumá napadené rozhodnutí krajského soudu (výjimku z této zásady tvoří zásadní vady rozhodnutí krajského soudu, ke kterým kasační soud přihlíží z úřední povinnosti i bez námitek). Toto vymezení musí být učiněno uvedením konkrétních důvodů, které soud není oprávněn sám dovozovat. Tím by byla porušena nejen zmíněná dispoziční zásada, ale i zásada rovnosti účastníků. Bez stanoveného rámce přezkumu nelze kasační stížnost věcně projednat. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[5] Kasační stížnost ze dne 22. 6. 2016 uvedené náležitosti nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že stěžovatel podává kasační stížnost proti uvedenému rozsudku, kterou se domáhá jeho zrušení, s tím, že ji na výzvu soudu doplní.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Usnesením ze dne 27. 6. 2016, č. j. 9 As 156/2016 – 11, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Zároveň byl poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne. Usnesení bylo stěžovateli doručeno ve středu 29. 6. 2016.

[8] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti tedy uplynula v pátek 29. 7. 2016. Požadované odůvodnění kasační stížnosti však nebylo do dnešního dne soudu doručeno.

[9] Soud tak uzavírá, že kasační stížnost postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud ji v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl bez věcného projednání.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

pokračování

JUDr. Radan Malík
předseda senátu